

Men det blef storm, och jag blef sjuk på stund
Bad Gud — och satt's i land i Öregrund.
Tillräckligt utaf sjön jag hade känt;
Jag for till Upsala och blef student,
Blef knöl om qvällen på ett punsch-kalas:
Det var så fasligt, fasligt stora glas.

Men det är många, många år se'n dess,
Och många gånger har jag haft process
Med lyckan sedan; och hvad helst hon gaf,
Men prest och kräckla — det blef inte af.
Ack, det var synd! jag hade mått så godt,
Och skulle sett så bra ut i kalott.

